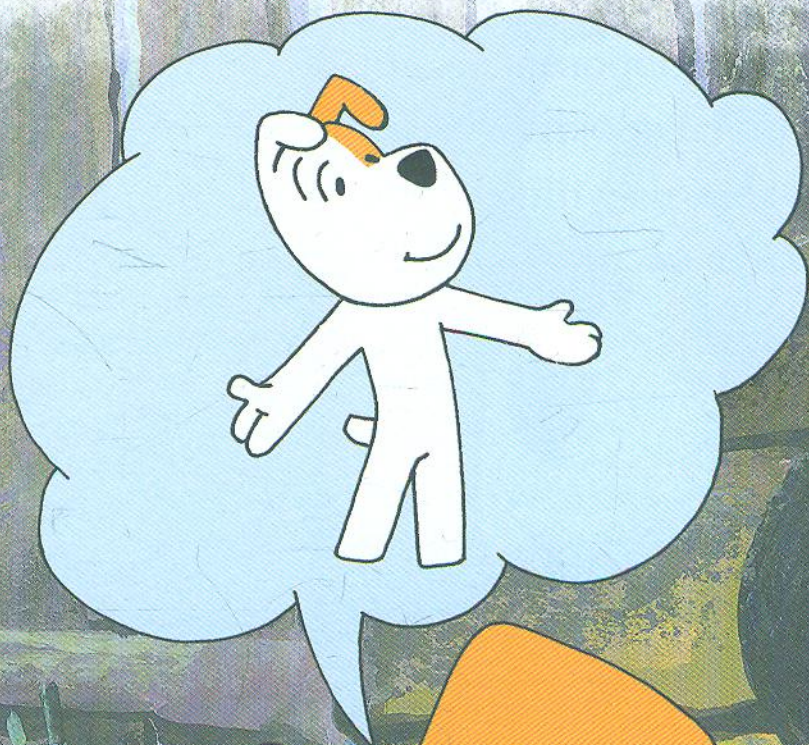

Одного теплого літнього попудня Рексик, як завжди, дрїмав біля своєї буди. Песикові снілося, що він стоїть на великій сцені, завїса повільно піднімається і йому захоплено аплодує натовп глядачів. Рексик усміхнувся уві сні. За мить шанувальники обсипають його квітами, і він чує «Браво! На біс! На біс!»...

— Пі-і-і! Пі-і-і! — раптом пролунало біля вуха Рексика. І це вже був не сон. Песик розплющив очі й побачив перед собою групку пискливих курчаток.

— Пі-і-і! Пі-і-і! Нам нудно, — сказала найвідважніше курчатко. — Пограйся з нами!

— Навіщо ви мене розбудили? Мені снівся такий гарний сон... — Рексик потягнувся. — Ідіть до мами й тата.

— Не можемо, — відповіли курчата. — Зараз мама-курка несе яйця. Тато-півень заборонив нам підходити до курника. Сказав, що мамі потрібен спокій.

Рексик почухав за вухом, насупився, зітхнув і... придумав.

— Я знаю! — вигукнув песик. — Зробімо виставу!

